

[Holstein.]

mer af dette høje Ting den Gang utvivl-
somt har stemt for.

Hvis disse positive Resultater kunde
blive Følgen af denne Diskussion, har
denne Drøftelse ikke været forgæves, saa
har det ikke været det, som „Social-Demo-
kraten“ forleden kaldte „en Forestilling“.
Nej, Forestilling bliver denne Drøftelse kun,
hvis der ikke kommer nogle af disse Resultater
ud af Forhandlingen, men saa er det den højt-
ærede Regering, der fra A til Z, og lige til
denne Diskussion slutter, har gjort det hele
til en stor og usømmelig Farce-Forestilling.

Hans Nielsen: Jeg skal trøste den
ærede sidste Taler. Han skal ikke være be-
drøvet, der skal nok komme noget ud af
denne Forhandling, før den slutter. Men nu
har det ærede Medlem paa ny udgydt et
Ocean af Insinuationer og Beskyldninger
mod Ministre og mod Embedsmænd, og det
er jo ganske umuligt at svare paa alt dette
her i Aften, det vilde tage alt for lang Tid.
Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at
han er jo en svær Herre i Retning af at
fornærme fraværende Embedsmænd. Det
har han tidligere gjort, og da han udenfor
Salen blev krævet til Regnskab for det, saa
vilde han nok ikke staa ved sine Udtalelser.
Nu har han i Dag fremsat saa mange ære-
krænkende Udtalelser mod fraværende Em-
bedsmænd, at jeg vil benytte Lejligheden
til at opfordre ham til en af de første Dage
at offentliggøre dem, saaledes at de nævnte
Embedsmænd kan komme til at tale med
ham om de Spørgsmaal.

Med Hensyn til andre faldne Udtalelser
fra de to Ordførere for Venstre og for de
Konservative vil jeg gøre en ganske kort
Bemærkning til det ærede Medlem Hr.
Christmas Møller, som til min store For-
undring ogsaa var misfornøjet med, at de
Herrer Overgaard, Ernst Meyer og Andersen
har udsendt den meget omtalte Erklæring til
Fordel for Hr. Dalhoff. Jeg forstaaer nu ikke,
at det ærede Medlem er saa misfornøjet der-
med, for det forekommer mig, at denne Er-
klæring bærer Vidne om nogle af de smukke-
ste Egenskaber, som man kan finde hos
Mænd her i denne Verden, idet disse Mænd
uden nogen som helst, skal jeg sige, Egen-
interesse i denne Sag giver en Erklæring til
Fordel for Hr. Dalhoff. Jeg synes, man maa
se paa sligt med helt andre Øjne end dem,
det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ser
paa det med. Det forekommer mig, at naar
disse tre Mænd har denne Opfattelse af Dal-
hoff, saa tjener det dem i allerhøjeste Grad
til Ære, at de offentligt vedkender sig den,

thi hvad siger ikke det gamle Ord: Naar
Vognen hælder, skyder alle efter! Det maa
jo Hr. Dalhoff sande i al Almindelighed, at
saaledes har det været for ham, men der
var dog tre Mænd, som ikke vilde være med
til at skyde paa, da Vognen hældede, og det
synes jeg, de i Virkeligheden fortjener en
Anerkendelse for og ikke nogen Dadel, saa-
ledes som det er fremkommet fra flere Taleres
Side og bl. a. ogsaa fra det ærede Med-
lem Hr. Christmas Møller. Af ham ventede
jeg nu sidst disse Bemærkninger.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger med
Hensyn til de Anklager og Bebrejdelser, der
er rettet mod den højtærede Statsminister
i Anledning af det meget omtalte Ændrings-
forslag paa 20 000 Kr. til Tillægsbevillings-
lovsforslaget i 1925—26. Baaede det ærede
Medlem Hr. Madsen-Mygdal og det ærede
Medlem Hr. Christmas Møller og ogsaa Ord-
føreren for Retsforbundet var inde paa det,
og Retsforbundet udvidede sin Anklage til
ogsaa at gælde Finansudvalget. Det fore-
kommer mig, at Anklagerne er lige ube-
grundede, enten man vender sig mod Mi-
nisteren, eller man vender sig mod Finans-
udvalget, for det første fordi denne Skri-
velse — det ved jo alle — er en Skrivelse,
der er afsendt bag Ministerens Ryg og bag
Departementschefens Ryg og afleveret i det
allersidste Øjeblik, før Betænkningen skulde
gaa i Trykken, paa Bureauet her og antage-
lig modtaget af Finansudvalgets Sekretær,
og naar der heller ikke for Finansudvalgets
Sekretær var noget mistænkeligt ved denne
Skrivelse, var det, fordi den indeholdt et
meget snedigt Bedrageri, selve Skrivelsen,
som „Berlingske Tidende“ f. Eks. ganske
har overset. Bladet havde en lang Artikel
om det for to-tre Dage siden, hvorefter det
skulde være som Fod i Hose at opdage, at
der laa et Bedrageri bagved. I Skrivelsen
opførte Arendrup forskellige Formaal, der
krævede øgede Bevillinger, deriblandt en
Søfartskonference, der var afholdt i August
Maaned i København. Men i Skrivelsen er
den pagineret paa den Maade, at det er
§ 17 XII. 20.; men paa § 17 XII. 20. er der
ikke Tale om nogen Søfartskonference. Nej,
der er Tale om den store Fiskeriindustri-
aliseringskommission, der var nedsat, og
hvis man læser Skrivelsen og man slaar op
efter den Maade, hvorpaa der er pagineret,
vil man komme til denne Kommission, som
vedblivende sad, og som havde en stor
Undersøgelse i Gang vedrørende hele Fiskeri-
spørgsmaalet. Det vilde ikke falde noget
Menneske unaturligt, om den krævede
20 000 Kr. ekstra, fordi der kun var for-
langt 7 500 Kr. „anslaaet“ paa selve Tillægs-